

31960R0011

16.8.1960.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

1121/60

UREDBA br. 11**o ukidanju diskriminacije u cijenama i uvjetima prijevoza, prema članku 79. stavku 3. Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice**

VIJEĆE EUROPSKE EKONOMSKE ZAJEDNICE,

uz iznimku tereta koji su popisani u prilogima I. i III. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 79.,

Članak 2.

1. Odredbe ove Uredbe primjenjuju se na cjelokupni prijevoz tereta kojima je mjesto otpreme i dopreme na području države članice, uključujući i prijevoz između država članica i trećih ili pridruženih zemalja.

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

2. Ova se Uredba primjenjuje samo na one dionice puta koje se odvijaju unutar Zajednice.

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora,

budući da na temelju članka 79. stavka 3. Vijeće mora odrediti pravila kojima se u prijevozu unutar Zajednice ukidaju oblici diskriminacije iz članka 79. stavka 1.;

3. Ova se Uredba primjenjuje i na one dionice puta na kojima se prijevoz odvija željeznicom, cestom ili unutarnjim plovnim putom kada se na drugim dionicama puta teret prevozi nekim drugim prijevoznim sredstvom.

budući da je za takvo ukidanje potrebno zabraniti gore navedene oblike diskriminacije, uključujući fiksiranje putem cjenika ili na neki drugi način, cijena i uvjeta prijevoza čija bi primjena predstavljala diskriminaciju;

Članak 3.

Kada prijevoz koji je reguliran jednim ugovorom izvrši niz prijevoznika, svaki je prijevoznik, u odnosu na svoju dionicu, podložan odredbama ove Uredbe.

budući da je provjeravanje primjene cijena i uvjeta prijevoza kao i otkrivanje eventualne diskriminacije moguće jedino ako prijevoznici i posrednici koji se bave prijevozom roba budu obvezni dostavljati potrebne informacije i sastavljati prijevozni dokument koji omogućava da se takve informacije provjeravaju, kao i podvrgnuti se inspeksijskom pregledu;

Članak 4.

1. U slučaju prijevoza unutar Zajednice, zabranjena je svaka diskriminacija prema kojoj prijevoznik zaračunava različite cijene i nameće različite uvjete za prijevoz istih tereta na istim prometnim pravcima na temelju države podrijetla ili odredišta robe koju prevozi.

budući da je, s ciljem osiguranja sukladnosti s ovim odredbama, potrebno uspostaviti sustav kazni koje su podložne preispitivanju u punoj nadležnosti Suda, u skladu s člankom 172. Ugovora,

Ova zabrana ne dovodi u pitanje valjanost ugovora prema privatnom pravu.

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Odredbe ove Uredbe primjenjuju se na prijevoz tereta željeznicom, cestom ili unutarnjim plovnim putovima unutar Zajednice,

2. Također se zabranjuje fiksiranje, putem cjenika ili na neki drugi način, cijena i uvjeta prijevoza čija bi primjena predstavljala diskriminaciju u smislu stavka 1. ovog članka.

3. Zabrane određene ovim člankom proizvode pravne učinke od 1. srpnja 1961.

Članak 5.

1. Vlade prije 1. srpnja 1961. obavješćuju Komisiju o svim cjenicama ili službenim ili nekim drugim sporazumima o cijenama i uvjetima prijevoza koji su na snazi u njihovim zemljama kada se cijene i uvjeti prijevoza za prijevoz istih tereta na istim prometnim pravcima razlikuju prema državi podrijetla ili određišta tih roba. Isto tako, Komisiju se odmah obavješćuje o svakoj takvoj naknadno uvedenoj mjeri.

2. Prijevozna poduzeća prije 1. srpnja 1961. svojim Vladama dostavljaju sve relevantne informacije koje se odnose na cjenike i službene ili neke druge sporazume o cijenama i uvjetima prijevoza iz prethodnog stavka ovog članka te ih odmah obavješćuju o svakoj takvoj naknadno uvedenoj mjeri.

3. Odredbe iz ovog članka primjenjuju se na prijevoz tereta kojima je mjesto otpreme i dopreme na području države članice.

Članak 6.

1. Za svaku pošiljku tereta unutar Zajednice potrebno je izraditi prijevozni dokument koja sadrži sljedeće informacije:

- ime i adresu pošiljatelja,
- vrstu i težinu tereta,
- mjesto i datum primitka tereta za prijevoz,
- mjesto isporuke tereta,
- predviđeni prometni pravac ili udaljenost, ako ti čimbenici opravdavaju različitu cijenu od one koja se uobičajeno primjenjuje,
- gdje je to potrebno, mjesta prelaska granice.

2. Prijevozni dokumenti izrađuju se u dva primjerka i numeriraju. Jedan primjerak prati teret; drugi primjerak zadržava prijevoznik i čuva ga u razdoblju od dvije godine računajući od datuma prijevoza, a arhivira ga numeričkim redom. Ovaj potonji primjerak sadrži potpune i konačne cijene prijevoza, bez obzira na oblik u kojem su sastavljene, te sve druge naknade i popuste ili druge čimbenike koji utječu na cijene i uvjete prijevoza.

3. Kada postojeći dokumenti sadržavaju sve detalje navedene u stavku 1. ovog članka i, zajedno s evidencijskim i računovodstvenim sustavom prijevoznika, omogućavaju potpunu provjeru

cijena i uvjeta prijevoza, tako da se oblici diskriminacije iz članka 79. stavka 1. Ugovora mogu ukinuti ili izbjeći, prijevoznici nisu obvezni uvesti nove dokumente.

4. Prijevoznik je odgovoran za pravilnu izradu prijevoznih dokumenata.

Članak 7.

1. Odredbe članka 6. stupaju na snagu 1. srpnja 1961.

2. Komisija može, prije toga datuma i Uredbom izdanom nakon savjetovanja s Vijećem, za određene kategorije prijevoza koje će se naknadno odrediti, odgoditi stupanje na snagu najkasnije do 1. siječnja 1964.

Članak 8.

Odredbe članka 6. ne primjenjuju se na:

- (a) prijevoz tereta koje jedan pošiljatelj predaje jednome prima-telju kada ukupna težine pošiljke ne prelazi pet metričkih tona;
- (b) prijevoz tereta unutar države članice kada ukupna udaljenost ne prelazi stotinu kilometara;
- (c) prijevoz tereta između država članica kada ukupna udalje-nost ne prelazi 30 kilometara.

Članak 9.

Odredbe članka 6. ne primjenjuju se na prijevoz tereta koje poduzeće izvrši za vlastite potrebe, pod sljedećim uvjetima:

- teret se prevozi vozilima koja su u vlasništvu poduzeća ili ih je poduzeće nabavio na kredit, a njima upravljaju zaposlenik ili zaposlenici poduzeća,
- prijevoz je samo dopunska djelatnost u cjelokupnoj radnoj djelatnosti poduzeća,
- teret koji se prevozi mora biti u vlasništvu poduzeća ili ga je poduzeće prodalo, kupilo, dalo ili uzelo u zajam ili najam, proizvelo, preradilo ili popravilo,
- svrha putovanja je prijevoz tereta do ili od poduzeća ili njegovo premještanje za vlastite potrebe, bilo unutar ili izvan poduzeća.

Članak 10.

Ako do 1. srpnja 1963., na temelju članka 74. i primjenom članka 75. Ugovora, nisu propisana pravila o objavljivanju cijena i uvjeta prijevoza, donose se odluke o vrsti, obliku i opsegu takve objave, zajedno sa svim drugim odgovarajućim mjerama, u granicama i u skladu s odredbama članka 79. stavaka 1. i 3. Ugovora, uzimajući u obzir da takve odluke i mjere moraju u svakom slučaju biti u skladu sa zajedničkom prometnom politikom.

Članak 11.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 5. ove Uredbe, vlade i poduzeća, na zahtjev Komisije, dostavljaju sve potrebne dodatne informacije o cjenicima ili formalnim i drugim sporazumima o cijenama i uvjetima prijevoza.

2. Komisija može odrediti rok za dostavljanje takvih informacija koji nije kraći od jednog mjeseca.

3. Ako Komisija od poduzeća zatraži da joj dostavi informacije, Komisija o tome odmah obavješćuje vladu države članice u kojoj je sjedište poduzeća tako da joj proslijedi jedan primjerak zahtjeva za dostavu informacija.

4. Država članica može odbiti dostavljanje informacija ako to uključuje otkrivanje činjenica za koje država članica smatra da su u suprotnosti s ključnim interesima vezano uz njezinu sigurnost.

Članak 12.

1. Na zahtjev Komisije, svaki prijevoznik koji zaračunava različite cijene i nameće različite uvjete za prijevoz istih tereta na istom prometnom pravcu prema državi podrijetla ili određita predmetnih tereta dužan je predložiti dokaze da na taj način ne krši odredbe ove Uredbe.

2. Zračunavanje različitih cijena i nametanje različitih uvjeta ne predstavlja povredu ove Uredbe ako proizlazi isključivo iz konkurencije između prijevoznika ili je nastalo zbog tehničkih ili ekonomskih uvjeta poslovanja koji su specifični za dotični prometni pravac.

Članak 13.

1. Otpremnici i drugi posrednici u prijevozu na zahtjev svojih vlada ili Komisije dostavljaju sve informacije koje se odnose na pružene usluge i primijenjene cijene i uvjete.

2. Ova se obveza primjenjuje i na neposredne pružatelje pratećih prijevoznčkih usluga kad god su njihova naknada i naknada prijevoznika obuhvaćene jednom sveobuhvatnom cijenom.

3. Odredbe članka 11. stavaka 2., 3. i 4. primjenjuju se i na zahtjeve za dostavu informacija koji se podnose na temelju ovog članka.

Članak 14.

1. Države članice odgovorne su za provjeru poštovanja obveza koje za prijevoznike predviđa članak 5. stavak 2., članci 6. i 11. ove Uredbe te poštovanja obveze dostavljanja informacija predviđene člankom 13.

U tu svrhu, one prije 1. srpnja 1961., nakon savjetovanja s Komisijom, donose potrebne mjere.

2. U mjeri u kojoj provedba ove Uredbe to čini potrebnim, Komisija može poslati svoje dužnosnike ili stručnjake u inspekcijски obilazak kako bi provjerili i nadzirali poštovanje obveza koje su za poduzeća predviđene člancima 5., 6., 11. i 13. ove Uredbe.

U tu svrhu, svaki ovlaštenu predstavnik Komisije ima sljedeća prava i ovlasti:

(a) pregledati knjige i ostalu poslovnu evidenciju poduzeća;

(b) na licu mjesta napraviti preslike ili uzeti izvatke iz tih knjiga i evidencije;

(c) slobodan pristup svim prostorima, zemljištu i vozilima poduzeća;

(d) zatražiti objašnjenja po svim točkama koje se odnose na knjige i evidenciju poduzeća.

Ovlašteni predstavnici ostvaruju svoja prava uz predčenje propusnice na kojoj je navedeno da su ovlaštenu provoditi sve potrebne preglede sukladno ovom članku. Oni sa sobom moraju nositi pisani nalog koji sadržava naziv poduzeća koje se pregledava te svrhu pregleda. Detalji pisanog naloga i status osoba odgovornih za provođenje pregleda propisno se i unaprijed dostavljaju dotičnoj državi članici.

Dužnosnici države mogu, na zahtjev države ili Komisije, pomagati ovlaštenim predstavnicima Komisije u provođenju njihovih dužnosti.

Ako se neko poduzeće protivi pregledu koji je predviđen ovom Uredbom, dotična država članica pruža svu potrebnu potporu i pomoć ovlaštenim predstavnicima Komisije radi provođenja pregleda za koji su zaduženi. U tu svrhu, države članice prije 1. srpnja 1961., nakon savjetovanja s Komisijom, donose potrebne mjere.

3. Sve osobe koje sudjeluju u pregledu koji je predviđen ovim člankom obvezne su čuvati tajnost podataka, sukladno članku 214. Ugovora.

Članak 15.

1. Ne dovodeći u pitanje mjere poduzete na temelju članka 79. stavka 4. Ugovora, Komisija i države članice jamče da se sve činjenice koje su im obznanjene sukladno člancima 5., 11., 13. i 14. smatraju povjerljivima.

2. Osim ako Komisija jednoglasno ne odluči drukčije, tako dobivene informacije mogu se rabiti isključivo u svrhu provedbe ove Uredbe.

Članak 16.

1. Nakon savjetovanja s Komisijom i u roku predviđenom u članku 14. stavku 1., države članice utvrđuju odgovarajuće kazne za:

- (a) prijevoznike koji ne poštuju pravila utvrđena člankom 5. stavkom 2. i člankom 6.;
- (b) poduzeća koja, nakon što je to od njih zatraženo, svojim vladama ne predaju informacije određene člancima 11. i 13. u predviđenom roku;
- (c) poduzeća koja svojim vladama svjesno podnesu lažne podatke.

Članak 17.

1. Ako poduzeće u predviđenom roku ne preda informacije koje je zatražila Komisija sukladno člancima 11. i 13., ili ako svjesno preda lažne podatke, Komisija može, u skladu s drugim podstavkom članka 79. stavka 3. Ugovora, donijeti odluku kojom dotičnom poduzeću određuje kaznu u visini od najviše 500 obračunskih jedinica te može odrediti novi rok za dostav-

ljanje traženih informacija. Ako poduzeće propusti dostaviti informacije do novog roka, odluka se može ponoviti.

2. Međutim, takve kazne smiju se određivati jedino ako je zahtjev za informacijama podnesen u obliku odluke koja se izričito odnosi na kazne predviđene ovim člankom.

Članak 18.

1. Ako se Komisija uvjeri da je došlo do diskriminacije u smislu članka 79. stavka 1. Ugovora, ona može, za svaki slučaj diskriminacije i u okviru odluka predviđenih člankom 79. stavkom 4. Ugovora, odgovornom prijevozniku odrediti kaznu najviše dvadeset puta veću od ostvarene ili tražene cijene prijevoza.

2. Ako se diskriminacija u smislu članka 79. stavka 1. Ugovora nastavi usprkos odluci Komisije kojom se nalaže prestanak takve diskriminacije, Komisija može odgovornom prijevozniku odrediti kaznu u visini od najviše 10 000 obračunskih jedinica za svaki slučaj diskriminacije i u skladu s člankom 79. stavkom 4. Ugovora.

3. Prije određivanja kazne, sukladno članku 17. ove Uredbe, Komisija se savjetuje sa svim zainteresiranim državama članicama kojima, na temelju članka 79. stavka 4. Ugovora, dostavlja primjerke svih dokumenata i dokaza koji su prikupljeni u vezi s pregledom koje je provela. Svaka država članica s kojom se Komisija savjetuje može zatražiti mišljenje neovisnog nacionalnog tijela te dostaviti odgovor u roku od dva mjeseca.

Članak 19.

Odluke donesene na temelju članaka 17. i 18. ove Uredbe nisu kaznenopravne naravi.

Članak 20.

Prije donošenja Odluke u skladu s člancima 17. i 18., zainteresiranog se prijevoznika obavješćuje o predloženim mjerama.

Komisija zainteresiranim državama članicama dostavlja na znanje preslike odluka donesenih na temelju članaka 17. i 18.

Članak 21.

U svrhu prethodnih članaka, obračunska jedinica je ona jedinica koja se primjenjuje za sastavljanje proračuna Zajednice, u skladu s člancima 207. i 209. Ugovora.

Članak 22.

Sva poduzeća, bilo da spadaju pod javno pravo ili privatno pravo, odgovorna su za djela svojih službenika u vezi s poštovanjem odredbi ove Uredbe. Ova se odredba primjenjuje i na kazne predviđene ovom Uredbom.

Članak 23.

Kazne koje Komisija odredi na temelju članka 17. i 18. primjenjuju se na način predviđen člankom 192. Ugovora. Iznosi prikupljeni u provedbi odluka kojima se određuju kazne uplaćuju se Europskoj ekonomskoj zajednici i prikazuju se kao prihod u njezinom proračunu.

Članak 24.

Kada na temelju članka 79. stavka 4. Ugovora država članica podnese zahtjev za istragu slučaja za koji smatra da predstavlja diskriminaciju, taj zahtjev navodi razloge na kojima se temelji.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. lipnja 1960.

Članak 25.

1. Prije donošenja odluke ili određivanja kazne na temelju članka 18. ove Uredbe, Komisija sasluškava objašnjenja dotične osobe ili njegovog ovlaštenog predstavnika; Komisija može imenovati jednog od svojih dužnosnika za izvršenje saslušanja tih objašnjenja.

2. U skladu s člankom 172. Ugovora, Sud ima punu nadležnost u vezi s kaznama određenima sukladno člancima 17. i 18. Komisija ne može nastaviti izvršenje kazne prije isteka roka za podnošenje žalbi.

Članak 26.

Komisija poduzima mjere potrebne za provedbu ove Uredbe.

Za Vijeće
Predsjednik
P. GRÉGOIRE
